



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

Oratio animæ ad Deum euigilantis. 51

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49323)

quæsiui, quem diligit anima mea. Quæsiui illi,
& inueni in domo anime meę, nec dimittā eum,
donec det somnum oculis meis, & requiem tem-
poribus meis: vt cum ipso ab omnibus exteriori-
bus rebus quiescere possim. Quisquis ergo sic
cum Deo suo ad quietem tendit, secure ad eum
euigilare potest, ac dicere: Vbi es o amantissi-
me?

Oratio, qua euigilans in lecto anima Deū
deuote affari debet. Cap. LI.

O Nobilissime inhabitator anime meę, q-
es & semper eris vita eiusdē anime meę,
dignare mecum permanere cum gratia
ac dilectione tua, faciasque micantes diuinita-
tis tuę radios in me, & per me lucere & eisdem
animam meam & omnia interiora mea purifi-
ces: esurientem animam meam, cui nihil nisi car-
nem tuam comedere, & sanguinem tuum pota-
re libet, quæque sine te in vita gratię viuere nō
potest, reficias. Scis enim tu ipse domine Deus,
quam infirma reddatur ipsa, & quantum in o-
mni virtute deficiat, quādo a te non reficitur. Ve-
ni ergo o Deus meus, cibus anime meę, nutri-
mentū spiritus mei, virtus cordis mei, custos &
cōseruator corporis mei; immuta me in te, & fac
vt sim p gratiā, qd minime sum p naturā, quare
nus te vicissim omnia interiora mea collaudet. Et
quæties exit & intrat anhelitus meus, toties tibi sin-
gularis a me laus exhibeat velut ignita orationis
iacula, & ardentes faculæ laudis. Et quoties re-
centem anhelitum intus traho, toties anima
mea cum noua gratia te suscipiat. Et quoties
anhelitum emitto, toties anima mea seipsam ex-
iens

scens, a te suscipi ac custodiri mereatur. Sed & omnes homines in gratia & charitate tua seruire digneris. Et quia in quolibet esse te certū est, ita quaelibet tecum vnire digneris, sicut nos vni sumus. Idemq; facias & præstes omnibus fidelibus defunctis, & in eos ac per eos diuinitatem tuam radiare sinas, quomodo per nobilissimam animam tuam in lyngo radiabat: vt sic omnis eorum pœna dissoluatur, & dæmones ab eis recedere cogantur. Requiem æternam dona eis domine, & lux perpetua, quæ tu ipse es, luceat eis. Hac igitur oratione fusa, rursus pro naturæ suæ ad seruendum Deo confortatione, in domino quiescat.

Qualiter sponsa sponsum suum ad cubiculum suum inuitare debeat, vnde ipsa nobilitatur. Cap. LII.

A Nimæ sic in domino quiescentis nox obscuritatem non habet, modo oculos suos ad Deum leuauerit, eosq; in sponso suo fixerit. Etenim nobilis ista anima, summæ Trinitatis amica, sponsum suum vnicum cordis sui amorem dulciter inuitare, eiusq; præsentiam suspirare & appetere debet. Ipse namq; est largus ille effluxus ac diuinæ dulcedinis abyssus, omnium potentissimus, summus, pulcherrimus, nobilissimus, suauissimus, liberalissimus, amabilissimus & desiderabilissimus dominus, cœlum deliciarum, cœlum dulcedinis, cœlum consolationis, & lumen totum animæ regnum cœlesti claritate adimplens. Hunc igitur sponsum suum anima amorosa in thalamo suo multipliciū passionum ipsius admonebit, quatenus & ipsa pro amore